

ere selvfølgelig pligtige til at give Oplysningerne, men vi kunne ikke give dem om en Maaned, vi maa have tre Maanedere dertil. De her omhandlede Oplysninger skulle gives inden en Maaned, i modsat Fald tabe de bestaaende Selskaber deres Rettigheder. Jeg spørger, om dette er rigtigt. Disse ere mine Betæneligheder ved denne Sag, men sig de Herr til mig, at det er det samme, saa kan man jo gøre det. Det gælder jo her private Forretninger, og det er jo næsten det samme, som om vi ved Lov vilde sige til bestaaende Handelsfirmaer: fra den og den Tid er det vigtigt for det offentlige at vide, hvorledes du fører dine Forretninger, giv os derfor dine Data frem. Det er det Indtryk, jeg har faaet af det Lovforslag, der er kommet fra Folketinget. Tager jeg fejl, beder jeg det undskyldt, det maa saa skrives paa Regning af den korte Tid, der er løvnet os til Overvejelse, men ere de rigtige, saa forekommer det mig, at man ikke paa en Time kan lave en indgribende Lov som denne, og har Verden staaet med de bestaaende Livsforsikringselskaber til den 25de April 1900, kan den vel ogsaa blive staaende til den 1ste Oktober 1900. Foruden de Betragtninger, det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) gjorde gældende med Hensyn til det betænelige ved at vedtage Lovforslaget, følger jeg dette til, at jeg paa dette Trin af Sagen vilde være betænkelig ved at stemme for Lovforslaget, medmindre man overbeviser mig om, at der ikke derved sker nogen Uret mod bestaaende Selskaber.

Rottbøll: Jeg skal fatte mig i Korthed, idet jeg blot ønsker at sige, at saaledes som Lovforslaget kom til det andet Ting herfra, var Depositummet Alfa og Omega i hele Loven, det, som gav Loven nogen Værdi. Naar nu Folketinget har udslettet dette paa Grund af nogle Betæneligheder, som jeg aldeles ikke deler, og som andre ærede Medlemmer ogsaa have udtalt sig imod, saa er Spørgsmaalet det, om denne ganske ny Lov, som man her har sendt os op, virkelig i saa høj Grad, som det fra enkelte Sider menes, gør nogen Gavn. Jeg ser saaledes paa det, at det er i og for sig kun en Lov, som skal samle noget statistisk Materiale. Dette Materiale forekommer det mig — jeg ved ikke, om det var det, det ærede kongevalgte Medlem mente — kunde samles ad anden Vej, der skulde maaske en Lov til, det kan være, men det forekommer mig, at Loven baade giver for meget

og for lidt. Hvis det kun er det, at samle statistisk Materiale, saa maatte det kunne gøres meget simplere, det maatte efter min Mening kunne paabydes Selskaberne at indsende saadanne Meddelelser til statistisk Bureau eller til Indenrigsministeriet, og der kunde de saa opsamles og bearbejdes. Denne Lov giver noget mere, idet den siger, at de Anmeldelser, der skulle gøres paa denne Maade, skulle offentliggøres i Lovtidende. Jeg ser ikke rettere, end at det ærede kongevalgte Medlem har Ret, naar han siger, at en saadan Offentliggørelse i Lovtidende kan benyttes som Reklame. Den ærede Minister siger, at den Reklame giver han ikke meget for, thi naar der staa, at der er ingen Aktiekapital, ingen Beregner og ingen Nettopræmier, saa gad han se det Selskab, der kunde reklamere med det. Ja, det er rigtigt, men det kommer der ikke til at staa. Nej, for mange selv af de meget daarlige Selskaber kommer der til at staa et eller andet om Aktiekapitaler, Præmier osv. osv., og det kommer saa i Lovtidende. Jeg ser ikke rettere, end at Lovforslaget hjemler aldeles ikke nogen Kritik for Indenrigsministeriet, det siger, at de skulle gøre Anmeldelse, og denne Anmeldelse om de forskellige Punkter, der skulle anmeldes, kan maaske for kyndige Blikke vise, at Selskabet er ganske insolvent og ganske umuligt. Ikke des mindre ser jeg dog ikke, naar et saadant Selskabs Bemærkninger og Anmeldelser optages i Lovtidende uden Kommentarer, hvad der da skulde være i Vejen for, at en driftig Agent forelagde en saadan Lovtidende for Kunderne rundt omkring og sagde: Der kunne i se, i Lovtidende staa der saadan og saadan, vi ere anerkendte, vi staa ved Siden af de gode Selskaber som „Hafnia“ og „Danmark“. I kunne altsaa se, at vi ere lige saa gode som de. Det finder jeg ikke, at der er det mindste i Vejen for; det forekommer mig, at der udmærket godt kan gøres Reklame med det. — Der var et andet Punkt, som det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen) berørte, og som jeg ogsaa maa sige, jeg har Betænelighed ved, det er det, at et saadant Lovforslag, som jeg ikke finder er nogen videre Nytte til, alligevel kan lægge Hindringer i Vejen for det store. Dertil bemærkede den højtærede Minister, at i Landstingets Lovforslag var der ydet de forsikrede nogen Sikkerhed, derimod var der ingen Sikkerhed ydet dem i dette, altsaa vilde Landstingets Lovforslag snarere gøre den ny Lov overflødig, altsaa snarere kunne standse den store Lov. Men dertil